

Ky dokument nuk është prova. Prova janë bajtët e ruajtur: HTML-ja e faqes, pamja e saj, dhe zinxhiri i hash-eve që i lidh. Kjo dëshmi është paraqitja e tyre, e prodhuar automatikisht. Verifikohet me kodin më poshtë **pa na pyetur ne**.

ARTIKULLI

TITULLI	Riorganizimi territorial: Shqipëria mes 46 dhe 100 bashkive - REPORT.AL
ADRESA	https://report.al/riorganizimi-territorial-shqiperia-mes-46-dhe-100-bashkive/
BURIMI	report.al
GJENDJA	online

KOHA

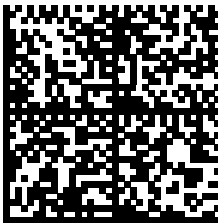
KAPUR NGA NE	19 shtator 2026, 06:33:19 UTC <i>Dritarja jonë e pasigurisë: ± 900 s — intervali me të cilin e kontrollojmë këtë burim.</i>
DEKLARUAR NGA PORTALI	19 shtator 2026, 06:31:40 UTC <i>Koha e deklaruar vjen nga pala që po vlerësohet. Ora jonë nuk preket prej saj, dhe të dyja shfaqen këtu të ndara.</i>

HASH-ET · SHA-256

PËRMBAJTJA	86824a87d8e21a43920d9b37a873081801bc303a423d2a75d4ca8262b5de7fb8
TEKSTI	458ec9412a41489f1b6a3b6a0ffba40456021a7181fdd0a99a9d82ce286a8418
PAMJA	3e4b26c2d31f68ed82d104f94b92aeecd8719a58e0488a18362d5227c4ce8a40

ZINXHIRI I PROVËS

KJO HYRJE	07c7b5ef2820fda8de768ab1a5a6783687ff78877bcdd7739192dac47ea8f0d4
E MËPARSHMJA	—
RRËNJA MERKLE	e49771c1bd8e7ea1d6f74cef9fb8bb705b51ae37158277bf74b8b36f09df048a
ANKORIMI	submitted — dërguar, ende pa bllok <i>Deri te blloku, kjo provon integritetin, jo kohën.</i>

SKANOJE PËR TA VERIFIKUAR

Kodi të nxjerr te eksploruesi i STAMLES. Ai regjistër nuk është yni: nëse serveri ynë bie nesër, vula mbetet aty ku është.

Faqja tregon njërën nga tri gjendjet — **nuk u gjet**, **në radhë**, ose **e konfirmuar** me bllokun, rrënjën Merkle dhe transaksionin në Polygon. Krahazo hash-in që gjen atje me atë të shtypur më lart: nëse përputhen, kjo kapje ekzistonte para asaj ore, dhe ne nuk mund ta kishim ndryshuar pas saj.

<https://scan.stamles.eu/verify/07c7b5ef2820fda8de768ab1a5a6783687ff78877bcdd7739192dac47ea8f0d4>

PAMJA E FAQES

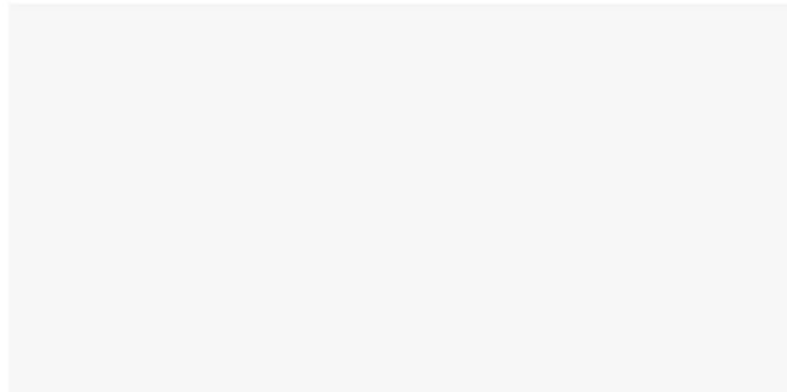
Renderuar nga HTML-ja jonë e ruajtur, jo nga rrjeti. **Riprodhon kopjen tonë, jo pamjen e atëhershme:** stilet dhe imazhet e largëta mund të mos ekzistojnë më ose të kenë ndryshuar.

Motori: chromium-stored+assets · dritarja 1280×1024 px

Home Aktualitet

Riorganizimi territorial: Shqipëria mes 46 dhe 100 bashkive

by Lajm Lajm — September 19, 2026 in Aktualitet, Kryesore

0
SHARES

Share on Facebook

X Share on Twitter

Shqipëria po shkon drejt rishikimit të ri të hartës territoriale, vetëm një dekadë pasi 373 bashkitë dhe komunat e mëparshme u bashkuan në 61 bashki. Në tryezën e Kuvendit janë dy alternativa pothuajse të kundërta, propozimi i Partisë Socialiste, që synon reduktimin e mëtejshëm në 46 bashki, dhe platforma e opozitës për krijimin e rreth 100 bashkive.

Në raportet që shoqërojnë propozimet, qeveria vlerëson se reforma e vitit 2014 krijoi një bazë më të mirë administrative, por la në këmbë bashki të vogla, të varfra dhe me kapacitete të pamjaftueshme, ndaj konsolidimi duhet të vijojë.

Opozita argumenton se krijimi i bashkive të mëdha e largoi pushtetin vendor nga qytetari, dobësoi qytetet e vogla dhe ish-komunat dhe përqendroi shërbimet, investimet dhe vendimarrjen në qendrat bashkiake.

Ekspertët dhe organizatat e shoqërisë civile mendojnë se vlerësimi i reformës nuk mund të mbështetet vetëm te numri i bashkive.

Një anketë e fundit e Institutit për Demokraci dhe Ndërmjetësim (IDM) për këshillat bashkiakë tregon se një pjesë e problemeve të qeverisjes vendore vjen nga përqendrimi i pushtetit te kryetari i bashkisë, dobësia e këshillave bashkiakë, mungesa e përfaqësimit territorial dhe autonomia e kufizuar financiare.

Përplasja ndërmjet dy platformave lidhet me vendin ku duhet të përqendrohet pushteti vendor. PS kërkon që kapaciteti financiar dhe administrativ të përqendrohet në bashki më të mëdha, ndërsa shërbimi të shpërndahet në territor.

PD kërkon që përfaqësimi dhe vendimarrja të shpërndahen në më shumë bashki, ndërsa kapacitetet teknike dhe ekonomitë e shkallës të përqendrohen në rajone.

Në njërin model, bashkia është institucioni kryesor i zhvillimit dhe rajoni shërben si nivel mbështetës. Në modelin e opozitës, bashkia është kryesisht institucioni i qytetarit dhe komunitetit, ndërsa rajoni merr rol më të madh në zhvillim, infrastrukturë dhe administrimin e shërbimeve të përbashkëta.

NUMRI I PUNONJËSVE NË PUSHTETIN VENDOR (MILJË)

TË FUNDIT

Riorganizimi territorial: Shqipëria mes 46 dhe 100 bashkive

SEPTEMBER 19, 2026

Moti sot/ Kthjellime dhe vranësira, ja ç'na pret

SEPTEMBER 19, 2026

JPMorgan: Nuk e dimë se si do të përfundojë lufta SHBA-Iran/ Analistët për "The Guardian": Tregu është në ankth për çmimin e naftës

SEPTEMBER 18, 2026

Çmimet rekord të karburantit tronditën BE-në, rriten thirrjet për taksë mbi fitimet e kompanive të energjisë

SEPTEMBER 18, 2026

"1,800 dollarë për të mbyllur llogaritë"! Kush fshihet pas sulmit ndaj protestuesve në Tiranë?

SEPTEMBER 18, 2026

Dhunë pas sfidës Vllaznia-Teuta, tifozët sulmojnë autobusin e klubit durrsak

SEPTEMBER 18, 2026

Tragjedi në Itali, 42-vjeçarja shqiptare përplaslet për vdekje nga kamioni i mbetjeve, vajza 9-vjeçare pa gjithë skenën

SEPTEMBER 18, 2026

Protesta e 111-të mbyllet para Kryeministrit, qytetarët thirrje: Arrestoni Ramën!

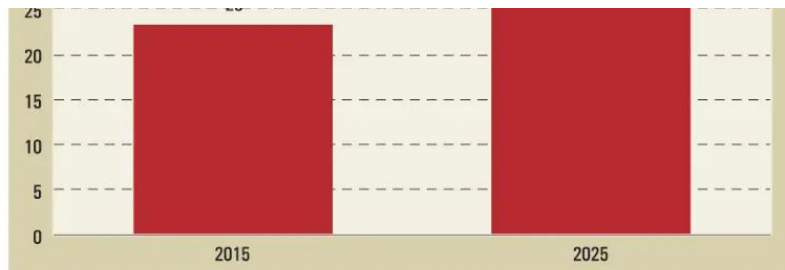
SEPTEMBER 18, 2026

Gruaja simbol e eksodit të Kosovës: UÇK-ja na ndihmoi të shpëtonim

SEPTEMBER 18, 2026

Raporti tronditës/ Raiffeisen, banka që po financon makinerinë e luftës së Putinit

SEPTEMBER 18, 2026

Propozimi i PS-së vijon me konsolidim nga 61 në 46 bashki

Propozimi i mazhorancës mbështetet në idenë se një pjesë e 61 bashkive nuk kanë arritur masën e nevojshme demografike, ekonomike dhe administrative për të funksionuar në mënyrë të pavarur. Zgjidhja është bashkimi i njësive më të dobëta me qendra më të forta brenda të njëjtit qark.

Raporti i mazhorancës e mbështet analizën në pesë kritere, kapacitetin financiar dhe funksional, performancën ekonomike, masën urbane dhe demografike, kohën e udhëtimit drejt qendrës më të afërt dhe kohezionin historik, kulturor e minoritar.

Të dhënat tregojnë se madhësia e bashkisë ndikon te kapaciteti administrativ.

Bashkitë e mëdha kanë mesatarisht rreth 13 punonjës për 1 mijë banorë, ndërsa të voglat, rreth 26 punonjës për 1 mijë banorë.

Njësitë e vogla përballojnë kosto më të larta administrative për banor, pa ofruar domosdoshmërisht shërbime më të mira.

Dallimi shfaqet edhe në ushtrimin e kompetencave, pasi nga 41 funksionet vendore të analizuara, vetëm katër vlerësohen se ushtrohen mirë, ndërsa gjashtë mbeten praktikisht të paushtruara. Mesatarisht, bashkitë mbulojnë vetëm 15,8 nga 34 funksionet e matshme, ose rreth 46% të tyre.

Sipas mazhorancës, bashkitë e vogla kanë vështirësi të punësojnë juristë, inxhinierë, specialistë të prokurimeve, ekspertë të financave, planifikues urbanë dhe staf për projektet europiane, tani në prag të anëtarësimit. Për mazhorancën, bashkimi do të reduktonte përsëritjen e strukturave dhe do të krijonte administrata më të specializuara.

Njësitë më të mëdha mund të kenë gjithashtu më shumë mundësi për të përgatitur projekte dhe për të përthithur fondet e Bashkimit European. Procesi i anëtarësimit do të kërkojë që pushteti vendor të zbatojë një pjesë të konsiderueshme të legjislacionit europian dhe të menaxhojë projekte më komplekse, veçanërisht në mjedis, infrastrukturë dhe zhvillim rajonal.

Avantazhi ekonomik dhe administrativ

Modeli me 46 bashki mund të funksionojë për njësitë me popullsi të vogël, të ardhura shumë të ulëta dhe lidhje të forta me një qendër të afërt. Raporti i mazhorancës analizon se për 41 bashkitë e projektuara, koha mesatare e udhëtimit drejt një qendre më të fortë brenda qarkut është rreth 37 minuta.

Tetëmbëdhjetë bashki e arrijnë qendrën e mundshme brenda 30 minutash dhe 20 të tjera, brenda 30-60 minutash.

Në raste të tilla, mbajtja e dy administratave të plota mund të ketë pak logjikë ekonomike, sidomos kur njëra nga bashkitë nuk arrin të financojë funksionet bazë. Bashkimi mund të ulë kostot fikse, të risë kapacitetin e planifikimit dhe të krijojë një territor më të përshtatshëm për organizimin e transportit, mbetjeve, shërbimeve sociale dhe mbrojtjes civile.

Megjithatë, vetë raporti i mazhorancës pranon se ekonomitë e shkallës nuk funksionojnë njësoj për çdo shërbim. Për mbetjet, ujësjellësit, transportin ose emergjencat mund të nevojitet një shkallë e madhe organizimi. Për shërbimet administrative, kujdesin social ose mirëmbajtjen lokale, afërsia me qytetarin mbetet vendimtare.

Dobësia kryesore e propozimit të PS-së është se mund të thellojë problemin që krijoi reforma e vitit 2014, bashki më të mëdha në hartë, por me shërbime, investime dhe vendimarrje të përqendruara në qytetin qendër.

Sot, 50 njësi administrative, ose rreth 16% e totalit, ndodhen më shumë se një orë larg qendrës më të afërt bashkiake. Në zona të veçanta malore, udhëtimi arrin në dy ose tre orë. Reduktimi i mëtejshëm i numrit të bashkive mund ta zgjerojë këtë distancë.

Fushë-Arrëzi dhe Poliçani ndodhen më shumë se një orë larg qendrave ku teorikisht mund të bashkohen.

Studimi i IDM-së tregon se në bashkitë e sotme të zgjeruara është dobësuar edhe përfaqësimi politik i territoreve periferike. Njësitë administrative nuk kanë këshilla të zgjedhur dhe nuk administrojnë buxhetin e tyre.

Interesat e ish-komunave përfaqësohen brenda një këshilli bashkiak të zgjedhur me lista partiake për të gjithë territorin, pa garanci që çdo zonë do të ketë përfaqësuesin e vet. Nëse numri i bashkive ulet në 46 pa ndryshuar këtë sistem, qendrat e vogla dhe zonat rurale mund të humbin edhe më shumë ndikim mbi investimet dhe shërbimet.

Njësitë administrative, hallka që PS kërkon të forcojë

Reduktimi i numrit të bashkive rrezikon ta largojë edhe më shumë qendrën e vendimarrjes nga fshatrat dhe periferitë. Për ta zbutur këtë problem, platforma socialiste parashikon forcimin e njësive administrative që sot funksionojnë kryesisht si zyra vartëse të bashkive.

Njësitë administrative nuk do të riktheheshin si komuna të pavarura, me buxhet dhe kryetar të zgjedhur, por do të mermin më shumë kompetenca të deleguara. Në to mund të ofroheshin shërbime të drejtpërdrejta, të administroheshin buxhete të kufizuara dhe të krijoheshin zyra të përhershme për qytetarët.

Kështu, modeli i PS-së ndërtohet mbi një bashki më të madhe në nivel politik dhe financiar, por me pika më të shumta shërbimi në territor. Digjitalizimi dhe shërbimet në distancë shihen gjithashtu si mjete për të kompensuar largësinë nga qendra bashkiake.

Opozita propozon 100 bashki dhe rikthimin e afërsisë

Opozita e konsideron reformën e vitit 2014 si një konsolidim të tepruar, që nuk solli rezultatet e premtuara në shërbime, autonomi financiare dhe zhvillim të balancuar. Alternativa e saj është rritja e numrit të njësive në rreth 100 bashki.

Kjo nuk nënkupton kthim të 373 bashkitë dhe komunat e dikurshme, por krijimin e një niveli të ndërmjetëm me më shumë njësi se sot, por më pak dhe më të qëndrueshme se përpara vitit 2015.

Argumenti themelor në raportin e Opozitës është se bashkia duhet të jetë fizikisht e arritshme dhe politikisht e kontrollueshme nga qytetari. Bashkia mesatare shqiptare ka sot rreth 471 kilometra katrorë dhe afro 39 mijë banorë.

Për nga sipërfaqja, njësitë vendore shqiptare janë shumë më të mëdha se komunat në shumicën e vendeve të Europës.

Në Shqipëri, ku rreth dy të tretat e territorit janë kodrinore dhe malore, një bashki e madhe mund të përfshijë komunitete që kanë pak lidhje me njëri-tjetrin dhe përdorin qendra të ndryshme ekonomike dhe shërbimesh.

Platforma e opozitës propozon që asnjë vendbanim të mos jetë më shumë se 30 minuta larg qendrës vendore në zonat fushore dhe më shumë se 60 minuta në zonat malore. Bashkitë e mëdha që konsiderohen të pamënaxhueshme do të ndaheshin, ndërsa disa qytete të vogla do të rikthenin statusin e njësisë së pavarur.

Afërsia dhe zhvillimi policentrik

Përparësia e modelit të opozitës është rikthimi i vendimarrjes më pranë komunitetit. Një bashki më e vogël mund të njohë më mirë nevojat lokale, të krijojë lidhje më të drejtpërdrejta ndërmjet taksave dhe shërbimeve dhe t'u japë më shumë peshë politike qendrave që sot janë reduktuar në njësi administrative.

urbanisimit dhe kapitalit dhe propozimin me nevojën për një zhvillim policentrik. Sipas tij, Shqipëria ka një rrjet qytetesh, por jo një sistem funksional policentrik. Tirana dhe korridori Tiranë-Durrës përqendrojnë popullsinë, kapitalin, aktivitetin ekonomik, shërbimet dhe vendimarrjen, ndërsa qytetet e tjera humbin vazhdimisht banorë dhe funksione.

Në këtë këndvështrim, forcimi i qyteteve dytësore nuk është vetëm çështje e administrimit vendor, por lidhet me shpërndarjen e investimeve, tregjet lokale të punës dhe frenimin e përqendrimit të zhvillimit në zonën qendrore.

Propozimi i opozitës ka përparësi edhe në përfaqësim, sipas tij. Një numër më i madh bashkish do të krijonte më shumë kryetarë dhe këshilla të zgjedhur drejtpërdrejt. Qendra që sot nuk kanë zë politik të veçantë do të rifitonin mundësinë të përcaktonin buxhetin dhe përparësitë e tyre.

Rreziku i bashkive pa financa

Megjithatë, afërsia nuk prodhon vetvetiu shërbime cilësore pasi një bashki e vogël mund të jetë më pranë qytetarit, por pa ekspertë dhe pa buxhet nuk mund të ketë efektivitet.

Raporti i opozitës pranon se bashkitë e vogla kanë më shumë vështirësi në rekrutimin e stafit dhe në ushtrimin e funksioneve komplekse. Rikrijimi i njësive të vogla pa një reformë të financimit mund të shtojë strukturat administrative dhe varësinë nga buxheti qendror.

Aktualisht, 47 bashki gjenerojnë secila më pak se 1% të të ardhurave të veta vendore në shkallë vendi. Shumica e njësive varen ndjeshëm nga transfertat. Rreth 36,6% e të ardhurave tatimore vendore sigurohet nga taksa e ndikimit në infrastrukturë, një burim që përqendrohet në zonat me ndërtim dhe nuk siguron bazë të qëndrueshme për bashkitë e vogla dhe rurale.

Nëse krijohen 100 bashki pa një fond të fortë barazimi fiskal, disa prej tyre mund të kenë kryetar dhe këshill të zgjedhur, por të mos kenë para për të realizuar prioritetet e komunitetit. Përfaqësimi do të rritej, ndërsa kapaciteti real mund të mbetet i dobët.

Rajonet, kundërpesha e PD-së ndaj copëzimit bashkiak

Shtimi i bashkive ngre menjëherë problemin e kostove dhe të kapaciteteve, për shkak se një bashki e vogël mund të jetë më pranë qytetarit, por nuk mund të përballojë e vetme menaxhimin e mbetjeve, transportin ndërvendor, ujësjellësit, planifikimin e gjerë territorial ose projektet e mëdha infrastrukturore.

Për këtë arsye, modeli i PD-së mbështetet në krijimin e rajoneve funksionale. Bashkitë do të mbanin shërbimet e përditshme dhe përfaqësimin politik, ndërsa rajoni do të administronte funksionet që kërkojnë ekonomi shkallë dhe koordinim ndërmjet disa bashkive.

Rajonet mund të merrnin përgjegjësi për zhvillimin ekonomik, transportin rajonal, menaxhimin e integruar të mbetjeve, infrastrukturën mjedisore, turizmin, mbrojtjen civile dhe projektet që kalojnë kufijtë e një bashkie. Ato do të shërbenin gjithashtu për programimin dhe administrimin e fondeve të Bashkimit Europian.

Kjo krijon një sistem me disa nivele: bashki më të vogla për demokracinë dhe shërbimet e afërta; rajone më të mëdha për zhvillimin, investimet dhe shërbimet komplekse; ndërsa njësitë administrative ose strukturat komunitare do të ruanin përfaqësimin në nivelin më të ulët.

Qarqet: Të dyja palët pranojnë se modeli aktual nuk funksionon

Pavarësisht dallimeve për numrin e bashkive, të dyja platformat afrohen në vlerësimin për qarqet. Shqipëria ka aktualisht 12 qarqe si nivel të dytë të qeverisjes vendore, por kompetencat, financimi dhe ndikimi i tyre janë të kufizuara.

Qarku nuk është shndërruar në një institucion real të zhvillimit rajonal. Ai nuk kontrollon burime të konsiderueshme financiare, nuk administron shumicën e shërbimeve ndërbashkiake dhe nuk ka një rol të fortë në planifikimin ekonomik.

Pamja këtu është e ri-koduar për ta futur në dokument. Artefakti autoritar është skedari WebP i ruajtur, dhe hash-i i tij është ai i shtypur te faqja e parë — pra dallimi është i verifikueshëm, jo i fshehur.